

KVINNORNAS STÖRNING

Blusen

Skall, för att kunna tvättas om och om igen och ändå se fräsch ut, tvättas med

Gummans FLINGOR

Fabrikör L. A. ERNST & Co., Göteborg
(Års 1874, 44 Gustafs Tegelbruk och Gustafs Kalkbryggeri)

11 Oktober 1925.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.

Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiafdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Göteborgsgatan 2, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6.—, 1/2 år Kr. 3:50, 1/4 år Kr. 2.—
Lösenummer 15 öre.

Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1925.

INNEHÅLL.

Utlandskrönika i sammandrag.
Ett 25-års-jubileum.
De gamla. Av Den fundersamma.
På torget. Av T. R.
Frigga Carlberg †. Av I. D.
Frigga Carlberg. In memoriam. Av L. B.-gh.
Fru Delila. Av Margareta Hejkel.
Här och där.
Teater.
Coué och hans läkemetod. Av ***.
Sällskap. Av Ragna Peters.
Dean Inge om det komiska.
Förtal. Av H. W.
Insändarnes spalt. Hembiträdesfrågan.
Hembiträdernas betyg. Gallstenskuren.
Allahs vilja. Roman av Kathlyn Rhodes.

Utlandskrönika i sammandrag.

Veckans stora utrikespolitiska händelse är öppnandet av ministerkonferensen i Locarno, en liten schweizisk stad vid Lago Maggiore, vilken valts till mötesplats av hänsyn till Italiens diktator, Mussolini, som anmält sitt deltagande men icke kan vara borta från sitt land mer än högst 24 timmar.

Vid konferensen äro England, Frankrike och Belgien representerade i första hand av sina utrikesministrar Chamberlain, Briand och Vanderelde, Italien av senator Scialoja och Tyskland av riksskanslär Luther och utrikesminister Stresemann.

Det är möjligt att konferensen senare utvidgas och att även representanter för andra makter med gränser till Tyskland, nämligen Polen och Tjeckoslovakien samt det lilla Luxemburg, vinna tillträde till densamma.

Konferensens arbetsprogram har icke offentliggjorts, men man håller för troligt att det upptar icke blott ett av England garanterat trygghetsavtal mellan Tyskland och dess grannar i väster utan även ett säkerställande av Polens och Tjeckoslovakiens gränser mot Tyskland.

Konferensen har föregåtts av ett märkligt uttalande av franske konseljpresidenten Painlevé, som vid en monumentärtäckning i Nimes betygat, att ett franskt-tyskt samförstånd är själva hörnstenen för den europeiska civilisationen. Trots mångundraåriga strider är ett sådant samförstånd möjligt, om de båda folken endast kunna komma bort från sin inbördes misstro.

Att det verkligen blåser nya vindar i världen därom vittnar det förhållandet att Tyskland för första gången sedan kriget möter sina f. d. fiender som jämlike vid konferensbordet. Det kan också i förbigående nämnas att då den tyska delegationen avreste från Berlin till Locarno de engelska, franska och italienska ambassadörerna i tyska huvudstaden infunno sig på stationen, en gård av diplomatisk artighet, som icke håller förekommitt sedan krigets dagar.

Underåtelseorna från Locarno ha hittills varit gynnsamma, men man har ju icke håller ännu kommit fram till de verkligt stora stridsfrågorna.

Vad som oroar den tyska och den franska allmänna meningen sådan den kommer till synes i pressen är de intensiva försök Ryssland gör för att väcka Tysklands misstro mot de allierade makterna med hänsyn till Locarnokonferensen.

Det mellan Tyskland och Ryssland i dagarna ingångna handelsfördraget väcker också oro. Stresemann förklarar emellertid, att överenskomsten saknar varje politiskt inslag.

England synes nu ämna taga i tu på allvar med den otvivelaktigt stora växande kommunistfaran i landet. Bl. a. börja polismästarna i olika städer inmönstra stora skaror fascistiska frivilliga i poliskårerna för att med deras hjälp slå ned varje försök till röda oroligheter.

I Marocko kämpar Abdel-Krim för livet. Hans trupper synas nu vara kringrädda av de franska och spanska härarna.

Ett 25-års-jubileum.

Fröken Martina Martinson som i tjugofem år varit föreståndarinnan för Ekedalens barnhem i Majorna blev den 8 okt. med anledning av jubileet föremål för en hjärtlig hyllning av hemmets styrelse. Vid fästligheten vilken ägde rum i hemmet och i närvaro av ett antal inbjudna tolkade kyrkoherde Pehrson styrelsens varma tacksamhet till fröken Martinson för det hängivna, av kärlek genomandade och av en synnerligen stor personlig duglighet präglade arbete hon under de gångna åren utfört till bättnad för hemmet och dess skyddslingar samt till glädje för dess styrelse. En gåva överlämnades till jubilarerna.

Ekedalen är ett av dessa under de senaste decennierna på enskilt initiativ upprättade mönsterbarnhemmen, vilka i så stor utsträckning ersatt de tidigare kommunala barnhemmen med deras karga och för barnasinnets nedstämmande anstaltsprägel.

Ekedalen, som ger skydd åt tretio barn från de mycket unga årsklasserna upp till sjuttonåringarna, äger en egen präktig villabyggnad med ett utomordentligt vackert, fritt och friskt läge på en av Majornas högsta höjder. I norr djupt nere ser man stadens centrala delar och i väster segelleden in till Göteborg och längre ute — havet. Runt byggnaden stora fria lekplaner, en trädgård och åt ena sidan obebyggda berg.

Det hela ger ett varmt och vänligt intryck. Ett gott tryggt hem, en stor blomstrandande syskonskara, innesluten i en god moders kärleksfulla omvårdnad.

Det finns en Gud, och hans omvårdnad är samvetet.

Th. G. von Hippel.

De gamla.

Det är en stor salongsvagn med de fåtaliga passagerarna utplanterade på de många sofforna med största möjliga avstånd inbördes, som om de inte kunde komma långt nog från varandra.

Men i ett hörn sitter en liten grupp samlad: en verkligt gammal dam, en ung dam och en liten pys, vars fint tecknade ansikte orörligt hålles vänt mot kupéfönstret, utanför vilket ett solbelyst höstlandskap ilar förbi.

Den unga damen utvecklar en nästan feberaktig aktivitet. Åter och åter adresserar hon sig till den gamla damen med ett mjukt, alltför mjukt "lilla mor". Hon är dock för ung för att kunna vara verklig dotter — hon är antagligen sonhustru.

— Har lilla mor det bra? — Är lilla mor trött? — Besvärar inte solen? — Drar det kanske från fönstret? — En kudde bakom huvudet, lilla mor? — Jag tycker lilla mor skulle flytta sig längre in i hörnet och lägga upp fötterna på soffan — jo, så gör vi lilla mor! Det blir bekvämt och skönt —

Det är kanske orätt att misstänka något sådant, men det är som om den unga damen inför denna gäst besatta salong gäve en liten teaterföreställning med sig själv i hjältnans klädsamma roll: "Den unga hjärtgoda sonhustrun och den gamla besvärliga svärmodern".

Endast då och då ger den äldre damen ett enstavigt lägmält svar,

som icke kan uppfattas utanför den lilla kretsen. Men där emellan ser man hennes gamla huvud göra många små nekande och jakande rörelser. Det är, som om dessa tysta svar föräddade en oändlig trötthet.

Är hon utlösen på detta kärleksfulla kält? Lider hon av dessa ständiga påminnelser inför främlingar om sin höga ålder och sin skröplighet? Längtar hon efter friskare, kärvare, ärligare tonfall än honungsötman i detta stereotypa "lilla mor". Hungrar hon efter den vuxna människans personliga frihet, rätten att efter eget behag handskas med sig själv, rätten att sitta i solen eller i skuggan eller i tvärdraget, rätten att hålla fötterna på golvet, rätten att få vara i fred?

Bor hon i sin sons hem? Är hon för återstoden av livet berövad sin självbestämmanderätt? Är det denna unga dam som med sitt mjuka tyranniska "lilla mor" skall bestämma över hennes förändring och låtanden? Som skall förbjuda henne promenaden om vådret är grått, som skall nödga henne till en schal om axlarna, till en middagslur, till en kopp fläderté om hon nyser, till sänggående så och så dags?

Där hon sitter med det gamla en gång så myniga huvudet nedsjunket mot bröstet ser hon ut som en olycklig människa.

Den fundersamma.

På torget.

Oktobersolen skiner blek och kall över färgrika rotkorgar och frukt-lådor.

Landet mönstrar sina produkter, och staden sin köpstarka publik. Men det är inte de läckra grönsakskorgarna, de bruna smörtnorma eller äggglädorna som fångas uppmärksamheten. Det är den nya publiktypen — torgets nya publiktyp.

Vår stads damer ha börjat gå på torget själva. Och bära sina torgkorgar och bärpåsar och blomkrukor själva. Det tar sig alls inte illa ut. Vår stads damer visa att de till och med kunna bära en torgkorg med en viss elegans och smak.

Härmed åsyftas ingalunda någon apoteos till torgkorgen såsom den vackraste av alla kvinnliga bördor. Det är onedligen vackrare med en vit ros eller ett rödkindat, leende barn. Men det är ändå en viss stil i det sätt, varpå våra husmodrar lösa hushållsproblemet. Det verkar icke som något problem alls. Hela saken förefaller så underbart naturlig. I deras hand får torgkorgen liksom en ny poesi. Bärarinnan själv är chic och korrekt, korgen

vacker, och sakerna i densamma ordnade med en viss smak.

Det hela ser rätt ut och utgör en vederläggning av en äldre uppfattning, att man måste stöka ut sig på ett alldeles särskilt sätt för att kunna gå på torget — även om man på tre stegs avstånd följdes av en hjälpande ande, som bar alla bördorna. Även en annan och desslikes äldre uppfattning har försvunnit med den, nämligen nödvändigheten av torgkaffet. Kanske försvann den i själva verket i och med Grönsakskällaren — denna våra torgande husmodrars bar, där ett utmärkt kaffe och präktiga smörgåsar kunde erhållas för en för sena tiders barn sagolikt billig pänning.

Våra dagars husmodrar ha icke tid eller kanske ens sinne för den enkla rekreation en kopp kaffe i Grönsakskällaren erbjöd.

Torget är deras börs. De gå dit för att på förmånligaste sätt spekulera bort den hushållskassa, deras äkta män förtroendefullt lagt i deras hand. Uppgiften syntes roa och intressera dem. Det är något annat detta att själv stå ansikte mot an-

Frigga Carlberg.

FRIGGA CARLBERG.

Endast motvilligt formar pennan de ord som skola återgiva sorgbudet att Frigga Carlberg icke mera är, att hennes milda djupa stämma för alltid tystnat, att hennes ögon slutits i dödens sömn. Inga jordiska vägar leda nu, återförenande, till henne.

Själv önskade hon icke en förlängd levnad. Hon var icke trött på livet, därtill hade det givit för mycket och var det ännu för rikt i hägnen av en dotters kärleksfulla hem och tallösa vänners tacksamma trofasta tillgivenhet. Men hälsan vacklade, krafterna ville svika och livet var icke längre gott att leva.

Frigga Carlberg betraktade sitt värv som fullbordat, sin arbetsdag som tilländalupen. Vad hon eftertraktat för sina medsystrar hade vunnits, vad hon arbetat för hade förverkligats. Hon välvde icke mera några planer för framtiden men fann nöje i att blicka tillbaka på dagarna och år som gått.

Så mången aftonstund under den gångna sommaren, då solen sjönk i väster och kvällsvinden sakta susade i parkens trädskronor lyssnade den som skriver detta till de bilder ur livet hon på sitt fångslande sätt målade i ord.

Se där hennes barndomshem i Falkenberg, burget och gott men enligt tidens sed allvarligt och strängt, ett stort affärshus med många tjänare, verksamt och livligt. Och där är hennes mor blid och älsklig, på ständiga hjälpexpeditioner till stadens

sikte med fluktuerande priser och kvalitativt olika produkter än att sitta hemma och få hembiträdets torra rapport om inköpta varors pris och mängd på en papperslapp.

Steket är taget. Våra damer ha käckt och resolut slagit in på en ny väg. Där de spatsera omkring i oktobersolen med de fyllda korgarna i sina händer se de alls icke missbelåtna ut med den för mängden av dem kanske helt nya rollen — att vara "sin egen jungfru".

T. R.

fattiga eller sändande den lilla dottern i sitt ställe. Och fadern, en myndig man av den gamla starka stammen, oförstående och otalig inför sin dotters brinnande läslust, men slutligen vunnen —

Och så som barndomens lyckligaste minne resan till Halmstad, inskrivningen vid det nyss upprättade flickläroverket, det glada läxlupget, det fria muntra kamratlivet.

Sedan lärarinneverksamhet under några år med självförsörjningens då stolta känsla och därefter, år 1876, giftemålet med sedermera 1:ste postkontrollören Anders Carlberg. Det unga lyckliga hemmet, förlagt till Göteborg, tar henne nu helt fången.

Ett decennium går — två. Kvinnorörelsens genombrott är ett fullbordat faktum —

Minns du —? frågar den berättande.

Ja, från denna tid tangera våra minnen ofta varandra. Som journalist och även som vän har det förunnats mig att få djupa inblickar i Frigga Carlbergs arbete och liv.

I kvinnorörelsen vilken, utmynnande i rösträttrörelsen, gav kvinnan den medborgerliga fullmyndigheten och likställighet med mannen, är hennes insats, en av de största, hennes av kärlek och tacksamhet omslutna namn ett av de främsta.

Vad gjorde henne till pionjär och banbrytare i en så oförstående, så hätsk och oförsonlig tid som den dåvarande? Vad förmådde henne, vars liv kunde förflutit i rofylld lycka i det egna hemmet och vars tid kunde fyllts så angenämt av rika personliga intressen, vad förmådde henne att ansluta sig till den impopulära kvinnorörelsen, att på en utsatt post strida kvinnornas strid för frihet och rätt?

Var det minnena från barndomen? Hågkomsten av den lidelsefulla men, ack, så ojämna kamp hon den lilla kunskapstörstande flickan förde mot faderns orubbliga gammaldags åsikt att en kvinna inga bokliga kunskaper behövde, att för henne inga andra arbetsvägar än de som ledde till

Millioner paket

DRICK FRIMÄRKS THÉ

Säljes ärligen

**SKANDINAVISKA
KREDITAKTIEBOLAGET**
GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000.—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

Inf. gen. Göteborg. Tandl.-Sällskap.

Tandl. Lisa Andrén
Vasagatan 5 B, Tel. 10919.
10—2, 5—7; lördagar 10—2.

Tandläkare KARIN THORLEIF
Kungsporsavenyen 29. Tel. 11789.
Vard. 1—2 el. efter överenskommelse.

hemmet skulle stå öppna. En gång då han överraskade henne med den förbundna studieboken i hand föll hon, ett barn i de första tonären, fylld av skräck avsvimnad till hans fötter. Först då förstod han henne och tog han henne milt upp i famnen med löfte om skolgång.

Man förstår vilka outplånliga märken dessa minnen satt i hennes själ och hur det ur dem spirar denna frihetstörst för kvinnornas räddning, vilken sökte sig utlösning i hennes hängivna arbete inom kvinnorörelsen. Man spårar också däri det absoluta mod, den styrka, den ledarekraft hon ärvt av sin myndige fader.

Men samtalet söker nya vägar och när det arbetsområde, dit hon som barn leddes av sin moders milda hand, till de fattiga, de elända, de av livet betungade.

Närmast hennes hjärta låg "Myrororna" denna kvinnliga sammanslutning för barnhemsverksamhet inom vilken hon under en så lång följd var icke blott ordförande och överinspektör för de många barnhemmen utan även den erkända drivande kraften. Men där bredvid har legat ett i det tysta utfört hjälp- och välgörenhetsarbete av måhända ännu större mått. Även här var det främst barnen hon inneslöt i sin kärlek och moderliga omvårdnad. För den fattiga kvinnovärlden i Göteborg, var hon i sin krafts dagar: "Vår fru". Om hur mycken undfångning hjälp, om vilken tacksamhet och bergfast tillit vittnade icke denna äretitel!

Frigga Carlbergs under kampens dagar omstridda namn inneslöt dock alltid i deras välsignelser vilka hon tröstat, hjälpt och hugsvalat. Välsignat vare hennes namn också i döden!

I. D.

Inskriptionen.

En freskomålning på en kyrkvägg i Lübeck bär följande inskription:

Du kallar mig mästare, men frågar mig icke efter min vilja.

Du kallar mig ljus, men ser mig ej.

Du kallar mig vägen, men följer mig icke.

Du kallar mig visheten, men liknar mig icke.

Du kallar mig livet, men önskar mig icke.

Du kallar mig god, men älskar mig icke.

Du kallar mig rik, men beder mig om intet.

**PÄRLOR
JUVELER**

i modern infattning fördelaktigast
hos

K. Anderson
Hovjuvelerare. Ö. Hamng. 41.

Hemmets tidning

— är —

Göteborgs Aftonblad

Särskild, omväxlande
avdelning för kvinnan
och hemmet.

I varje nummer, värdefulla artiklar i olika
frågor, berättelse,
följetong, kåserier.

Pr kvartal 7.50 fritt hemmburen.

Lösnummerpris 10 öre.

Du kallar mig evig, men söker mig icke.

Du kallar mig nådefull, men förtröstar icke på mig.

Du kallar mig ädel, men tjänar mig icke.

Du kallar mig allsmäktig, men hedrar mig icke.

Du kallar mig rättvis, men fruktar mig icke.

Då jag därför dömer dig skyldig, tadla mig icke!

frigga Carlberg.

In memoriam.

Första gången jag såg Frigga Carlberg var en vinterafton i Göteborgs största solenitetssal. Hon stod i den tillfälligt resta katedern, ljuslagorna kastade sitt sken på hennes vackra mörka huvud, på de fina, humoristiska dragen, den livfulla, oförskräckta, intelligenta blicken. Hon stod där som en av kvinnorörelsens främsta i vårt land — auktoriteten, pionären, från topp till få en äkta kvinna, som modigare än någon kämpat för kvinnorrätt och kvinnovärde och oegennyttigare, offervilligare än någon även i levande livet, så långt hennes krafter och förmåga räckte skyndat till nödställda kvinnors och barns bistånd. Så länge hon fanns vakade liksom ett samvete mitt ibland oss över kvinnors öden. Hon stod såsom endast få kvinnor på sitt köns sida, och vad man än kunde ha att förebrå henne då kampens vägar gingo höga — på den punkten svek hon aldrig, aldrig sin övertygelse och sin plikt.

Sista gången jag såg Frigga Carlberg var en sommardag för knappast tre månader sedan. Hennes hår var vitt och hennes kinder blekta. Hon var redan liksom märkt för skörd. Hon höll intet lågande föredrag. Hon satt i en stol och levde i sina minnen. Men när hon kom in på ett ämne, som intresserade henne, livades hennes trötta drag och blick förunderligt, och hon blev åter auktoriteten, pionären i talarstolen, som en mäktigt tro skänkt ett verksam och framgångsrikt liv, vars sista steg väntas åter mot den stad, där hon slutfört sitt livs betydelsefullaste gärning.

Ja, såsom ett avsked ter sig nu hennes sista besök i Göteborg. Från Stockholm, där hon under senare år haft sitt hem drogs hon i sommar av en oemotståndlig längtan hit ned liksom att säga farväl åt kända platser och anleten och först och sist av de frukter av hennes gärning, som lågo hennes hjärta närmast — Myrhemmen.

På den trevna villan Solhult å Landvetter, i en vacker, rogivande natur och vänners hägn, hade hon i sin närhet några av dessa hem, som hon med rätta kunde kalla sin skapelse. Hur det skulle kännas för henne att i livets afton, då kraften icke mera räcker till för nya värv, se dessa lyckliga barnflokar, som hennes idoga dagsverk berett hem och skydd och rika möjligheter för livet — ack, det var ljvt och varmt solken över hennes avskedsfärd.

Nu är hennes anlete för alltid bortskymt. Hon gick, den modiga pionären, med återglansen av givandets lycka över sina drag, stilla och blid in bland skuggorna.

Ära vare hennes gärning och minne!

L. B—gh.

fru Delila.

Av MARGARETA HEIJKEL.

— Ja, sådana är ni kvinnor! För fyratusen kronor om året till kläder, en dogcart och en villa vid havet är ni färdiga att sälja er själ!

Den talande var en ung man och han riktade sina ord till två unga damer som gingo på ömse sidor om honom.

De kommo från teatern, där de sett Sven Langes skådespel "Simson och Delila". Svaret, givet med ett påfallande spakt och osäkert tonfall, drunknade i sorlet utanför teatern, bilsignalerna och de tusende stegen på parkgångens sand.

"Simson och Delila" är historien om ett äktenskap som går sönder. Hustrun överger den fattige poeten för att i stället förena sina öden med den välsituerade möbelhandlaren av inget bättre skäl än att denne tillförsäkras henne fyra tusen kronor om året till kläder, en dogcart och en villa vid havet.

Nu är frågan — behöfde de båda damerna sväva på målet, när de skulle besvara den unga kavaljerens av kvinnoförakt genomandade utrop? Kan något anföras till försvar för den i detta fall skyldiga hustrun och hennes många medsystrar, för vilkas äktenskapliga lycka det materiella också spelar en synnerligen viktig roll?

I "Simson och Delila" är poeten otvivelaktigt en äkta och stor begåvning. Men han är redan en medelålders man utan att ännu ha "slagit igenom". Detta förhållande oroar honom emellertid icke, förmörkar icke på minsta sätt hans tillvaro. Det när liksom icke fram till hans bepannade självkänsla. Han vet att han är en bland livets utvalde, en poet, ett geni. Han känner sig tillräckligt överlägsen för att icke fästa avseende vid publikens oförstående kyla, tillräckligt betydande för att med bibehållen självaktning kunna gå i ovärdade kläder och med tom portmonnä. Han är under alla förhållanden den han är. Han har vännere som erkänna hans geni, som tro på hans framtid, som känna sig hedrade av hans närvaro i deras krets.

Endast i en enda punkt är hans självkänsla sårbar. Skall hans hustru överge honom? Skall hon underkänna honom? Skall hans person, hans geni, hans dyrkan betydligt mindre för henne än möbelhandlaren, denne okultiverade uppkomling med löjlige manér och trög hjärna? Svaret är av avgörande vikt icke blott för hans hjärta utan även och framför allt för den självaktning,

den känsla av personlig betydelse, som utgör grundvalen för hans liv.

Författaren till "Simson och Delila" har handskats onödigt hårt med hustrun genom att göra henne till en i alla avseenden lägsinnad människas lycka. Han skjuter därmed över målet. Förlusten av en sådan hustru ter sig från åskådarens plats snarast som en vinst — den dramatiska effekten blir alldeles icke vad den skulle kunnat bli.

En kvinna behöver icke vara en fördärvad natur för att fly armodet och gripa efter rikedom, även om det sker för priset av en annan människas lycka. Det här berörda fallet kan psykologiskt förklaras och i viss utsträckning försvaras, om än under inga förhållanden godkännas och gillas.

En av de starkaste instinkterna hos det mänskliga "jaget" är självhävdelsen, behovet av självutvidgning och upphöjande, behovet av att på ett eller annat sätt öka det egna värdet, att bestå i tävlan med andra, att betyda något. På denna instinkt är den högviktiga affekt som kallas självaktning baserad.

Allt som sårar självaktningen, känslan av eget värde tillfogar oss icke blott lidande utan även verklig skada om vi icke på ett eller annat sätt lyckas befria oss från intrycket därav. Det irriterar, oroar, skrämmar, modstjäl oss. Det fräter vår självtillit. Det kan leda till svåra neuroser. Vi kunna falla offer för en tryckande känsla av underlägsenhet, för en förlamning av handlingskraften, för en sjuklig misstänksamhet, förföljelsemani. Det är därför ren självbevarelseinstinkt som driver oss, när vi med alla till buds stående medel söka skydda och upprätthålla vår självaktning.

Hustrun i "Simson och Delila" är en i sig själv obetydlig kvinna utan inre resurser, utan ideal, utan högre intressen.

Den självaktning hon lika litet som någon annan kan leva förutan kan icke gärna baseras på det obetydliga hon själv innerst inne är eller vad hon förmår utträtta i livet. Vad hon betyder, bestämmas helt och hållet av värdet hos den man, vars hustru hon blivit och vars öde hon delar. Lyckas han, kommer också hon att äga den ur hennes synpunkt sett enda verkliga sanna grunden för självaktning, nämligen vackra modärna kläder, lyx och ett komfortabelt hem.

Från Ystad till Haparanda är vintern kall i vår nord och när köld och rusik sig blanda blir hal och smutsig vår jord. Varmad skall man skydda foten, om ej med en bra galosch och därför den bästa boten är märket från

VISKAFORS

SKANDINAVISKA GUMMIAKTIEBOLAGET • VISKAFORS

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.
för alltid på lager alla
VISKAFORS
fabrikat till fabrikspriser.

AKTIEBOLAGET
GÖTEBORGS BANK
GÖTEBORG STOCKHOLM

100 avdelningskontor i västra och östra Sverige

Grundad år 1848

Egna fonder Kr. 78.750.000

Emottager penningar å sparkasse-, kapital- och depositionsräkning till högsta gällande ränta.

Utlämnar hemsparbössor.

Bankens notariatavdelning förvaltar föreningars och kassors medel, enskilda förmögenheter samt testaments- och förmyndaremedel.

Obligation- och fondavdelningar.

Fullständig bankrörelse i övrigt.

Dokumentportföljer

i Kraftigaste äkta svensk oxhud

i Verkligt praktiska format

till Kr. 6.— i 32 cm. 8.—, 11.50

i 40 cm. o. s. v.

även sådana, lämpliga för prover av

alla slag, förekommer.

JOHN A. GAHM

Korsgatan 12 - Göteborg.

Nu inkommet
Säsongs Nyheter
— i —
Höst- & Vinter-
KAPPOR
samt
DRÄKTER
Dräkt- och Rocktyger
Största o. modernaste
urval. Prima kvaliteter
och billigaste priser.
Victor Swenson & Co.
35 Kungsgatan 35
(mitt för Domkyrkan)

Hon har älskat och gift sig med poeten, varit honom trogen. Hon har — antagligen — också en gång känt beundran inför hans geni, icke för vad det är i och för sig utan i dess tänkta egenskap av rik förvärvskälla.

Men äktenskapet blir i den för henne avgörande punkten, ekonomiskt välstånd, en grym besvikelse. Hon lever i halvt armod. Hemmet går i öskönt, och smedtaget visar att det ligger högt uppe under takbjälkarna. Hon måste upprätthålla sin tjänstgöring i den lilla teatern, hon går i tarvliga kläder, hon har det sämre ställt än sina väninnor, hon står förödmjukad inför slaktarens och högarens springpojkar, vilkas räkningar hon inte kan betala.

Hennes mans poetiska och lidelsefulla kärleksutbrott lämna henne oberörd. Om han verkligen älskar henne, varför visar han det inte genom att arbeta för henne? Varför förtjänar han ingenting? Varför författar han inte från morgon till kväll, och varför skriver han inte sådant som publiken tycker är roligt och förläggarna ha lust att köpa? Om hans geni har det värde han inbillar sig, varför behöver han då gå så ovärdat klädd, att hon skäms för att visa sig ute med honom?

Det är en obetydlig och värdelös kvinna det gäller, men låt oss komma ihåg, att det är en människa som lider, som känner sig bedragen på livet, särad i sin självaktning. Om hon vore en älskande kvinna skulle hon söka och finna en ny grund för självkänslan genom att offra sig för den man hon älskar, om hon vore stark — i arbete, om hon vore religiös — i resignation och pliktuppfyllelse, om hon vore ful och gammal — i huslig ondska.

Nu är hon endast ett, ung och vacker. Häri ligger hennes möjlighet till självhävdelse och framgång — hon överger den fattige poeten för den rike möbelhandlaren!

Det är ett förräderi, men må vi ha i minne, att denna kvinna är en upplyst, utvecklade, instinkt bunden, självvisk natur som handlar ut ur denna natur. Hon kämpar för sitt liv och söker räddningen på den enda väg hon ser.

Poeten har själv utvalt denna kvinna till hustru. Han bör ha förstått hennes typ, förutsett hennes handlingssätt.

Författaren till "Simson och Delila" har utmålet den stackars möbelhandlaren förskräckligt, antagligen för att göra hustruns handlings-sätt ännu nattsvartare än vad det är. Men från hennes synpunkt sett finns hos denne man något som är värt beundran. Han är en erkänd förmåga i sitt fack. Han är rik.

Han betyder något. Han talar icke poetiskt men anslående och lättfattligt — "fyra tusen om året till kläder, en dogcart och en villa vid havet". Han förmår icke bära upp sin eleganta dress; men om denna dress gör honom en smula löjlig inger den på samma gång respekt genom att förkunna, att den person som bär dessa kläder hör till de män, som på ett eller annat sätt segrat i livet.

Detta är ungefär vad de unga damerna kunde svarat sin kavaljer.

Rummens utseende blir helt annorlunda, sedan linoleummattorna blivit fernissade. Vi utföra arbetet omsorgsfullt och billigt. "Linopeters", Kungsporsplatsen 2.

När fromheten hos ett folk förstöres, är det slut med dess framtid.

Jonas Lie.

HÄR OCH DÄR.

Balettmästare Fokin har varit utsatt för ett missöde. För sex år sedan deponerade han i ett hotell i Köpenhamn koffertar, innehållande silvret för 12 personer samt en del dyrbart pälsverk. Det visar sig nu att hela det värdefulla innehållet är borta. Hotellägaren är stämnd, men vägrar ersättning, då sakerna ej deponerats i hotellets box. Man avser silvret stulet, men att pälsverket möjligen kan vara uppått av mal. Det måtte vara kraftiga mal i Danmark. De svenska malen nöja sig åtminstone med att leva på hal, men köpenhamnsmalen synas för sin existens fordra mycket större tomrum.

Jerusalemföreningen

anordnar torsdagen den 15 okt. å K. F. U. M. i Göteborg en försäljning till förmån för sin verksamhet. Med början kl. 11 f. m. inledes den av domkyrkokomministeren E. Erling, som därvid redogör för föreningen och dess mål. Kl. 7 e. m. håller fröken L. Reuterskiöld ett föredrag i K. F. U. M:s lilla sal. Man mottager med tacksamhet gåvor såväl till försäljningen som till buffén. De böra inlämnas i försäljningslokalen dagen förut kl. 6—9 e. m.

Offentliga nöjen. Stora Teatern.

Varje afton kl. 8: "JA".

(Domen från Folies Bergères), Operett i 3 akter av Mascagni.

Lorensbergsteatern.

Varje afton kl. 8: Simson och Dellia

Tragikomedi i 3 akter av Sven Lange.

Lilla Teatern.

Lördag och Söndag kl. 7 och 9 "Bortbytta äkta män"

(Dubbelreponering) Stadsd. kl. 1.30 Matiné: Den stackars Herman

Veckan 12/10-18/10 Kl. 7 o. 9. Barnförbudet.

PALLADIUM "DYRBARA FRUAR"

RIALTO "LILLA FRÖKEN BLÅSKÄGG"

KONSTTENN

största urval KONSTSLÖJDEN

Teater.

Det är ofta svårt att bedöma teater. Dels har man pjesen att ta hänsyn till, dels skådespelarna.

Det skrivs inga storverk numera, varken sceniskt eller musikaliskt. Mascagnis operett "Ja" från 1919.

Handlingen är i sammandrag följande. En hertig gifter sig för att uppfylla vissa testamentariska bestämmelser med en glad variteartist.

Handlingen är i sammandrag följande. En hertig gifter sig för att uppfylla vissa testamentariska bestämmelser med en glad variteartist.

Den rätt ofyndigt behandlade texten ställer stora krav på de sceniska konstnärerna, på regi och utstyrelse.

(Eftertryck ej tillåtet). Med ensamrätt för Sverige.

Allahs vilja.

Av KATHLYN RHODES. Översatt av Sigyn Frydén.

Hon gjorde inget försök att dolja för sig själv, att hon var svartskjuts, vilt, vansinnigt svartskjuts på den vackra Poppy Fanshawe.

Och likväl var hon ej fullt övertygad, då hon dömdo sig själv förlustigt allt. Säkert hade han en gång

Stopa kaffet och drick CAP KAKAO. Originalförpackningar á 100 g á 500 g

(postmästare Romal) gjorde samtliga såväl sångligt som dramatiskt det allra bästa av sina roller

de i lärda kretsar och bland allmänheten. Detta arbete som utkommit även på svenska

de friska och sjuka i konsten att rätt använda och draga nytta av den hemlighetsfulla, ännu endast i ringa mån utforskade kraft

Det är icke endast tapeterna och gardinerna utan minst lika mycket linoleummattan, som sätter sin prägel

"Den första Nancyskolans" läkemetod bestod i hypnotisk behandling. Man botade nervösa lidanden, svagheter i karaktären o. s. v.

"Den nya Nancyskolans" varnar själv allvarligt för dessa "örimliga överdrifter", som lätt kunna föranleda ett bakslag

Alla, som fundera på konsten att styra människosläktet, hava blivit övertygade, att statens öden bero på ungdomens uppfostran.

Man drog härvid fördel av den suggestibilitet, som är utmärkande för den mänskliga psyken

Vi skola i kommande artiklar närmare redogöra för begreppen "suggestion" och "autosuggestion"

Coué och hans läkemetod.

Man har från välunderrättat håll meddelat oss, att Mr Emile Coué

Man drog härvid fördel av den suggestibilitet, som är utmärkande för den mänskliga psyken

Att lägga sig till med lustjakt och riddhäst, när man inte har råd, hörde jag den gamla damens upprörda stämma.

Sällskap.

Många människor skulle vara utmärkta, om de icke hade så dåligt sällskap.

Detta är förhållandet med fru G:s barn. Hon beklagade sig då vi sutto på tésalongen härom förmiddagen.

— Ja, jag vill icke nämna några namn, sade hon, men fru B:s barn äro de värsta ungar under solen.

Och hon skildrade indignerat alla de obehag, som herrskapet G:s väluppfostrade barn fått utstå för herrskapet B:s vilda ungar.

Fru B. är min synnerligen goda vän. Åtminstone varje gång vi råkas. Vilket händer alltibland.

MERKUR-TVÄLEN. skonar kläderna och händerna. Krymper ej ylle.

slitstarkt tyg till Putte, sade hon. Han gör mig förtvivlad. Och hon tog förtroligt min arm

Och hon genomgick den sällsamma och isynnerhet för Puttes benkläder olyckliga förvandling

Där satt en ensam äldre dam på en bänk. Hon hälsade och klappade med sin behandskade hand

Och jag satte mig bredvid henne. Solen sken och löven föllo. Det var en värvarm dag.

— Är det inte rysligt? frågade den gamla damen bredvid mig.

— Att H:s son måst lämna sin goda plats och hux flux resa till Australien. Stackars föräldrar.

Georg är hennes son. En snäll gosse, men en Leberman av fösta ordningen. En riktig slarv.

— Att lägga sig till med lustjakt och riddhäst, när man inte har råd, hörde jag den gamla damens upprörda stämma.

Jag såg ut i luften. Undrande. Jag tänkte på alla dessa goda mödrars barn, som skulle vara en prydnad

Jag har många, många gånger i livet träffat mödrarna till sådana snälla barn och goda människor

— Men jag har aldrig träffat mammonerna till de i sig själva stygga barnen och onda människorna.

Kanske det inte finns sådana barn och människor. I varje fall tyckas de icke ha några mammoner.

Ragna Peters.

JOSEF GRIMMS Damskrädderi. Kungsgat. 9 c. Rekommenderas.

Dean Inge om det komiska.

Den framstående engelske prästmannen Dean Inge, domprost i St. Paul, London, och känd för den religiöst intresserade svenska allmänheten

— Jag framställde en gång, säger han, den frågan om vi väl ha rätt i vår uppfattning

Det har måhända funnits helgon betraktas i allmänhet som en brist i den mänskliga psyken

Om vi utan förutfattad mening undersöka saken, är det icke utslutet att en undran skall smyga sig över oss

— Är det otänkbart att skämtet, de harmlösa humoristiska inslagen i livet, att detta ingår i Guds vilja

— När någon kommer och berättar något ofördelaktigt om en person är det givetvis bekvämare

— Lycklig ni! Hon sade det helt enkelt, och hans ögon strålade av glädje.

— Nå väl, det var väl underligt, var det inte, att jag inte känt mig dragen till armén?

— Han dog i Indien, medan jag ännu var en pojke i tonåren — dog medan han försvarade ett fort

Förtal.

Det är icke säkert att folk som syssla med förtal och sätta sin tillit till det äro elaka människor

Kanske det inte finns sådana barn och människor. I varje fall tyckas de icke ha några mammoner.

Knut Heurlins Hemslöjd. KORSGATAN 8. Telefon 101 18. Möbelyger billigt.

skulle komma att leda till något avgörande. Och hon ville inte höra, vad han hade att säga.

— Ja, låt oss gå ut. Tanken på den svala luften var oemotståndligt lockande. Jag hatar lancier, och jag är verkligen trött

När de sutto där väl skyddade i ett lummigt hörn i den vackra trädgården under ett mulldärresträd

— Herr Fraser, hon log, som det tycktes road av hans uppskattning av hennes klänning

— Ja, jag gör en grupp för närvarande. Ni kommer kanske ihåg legenden jag talade om för er om

Jungfrun, som lade Jesusbarnet till vila mellan sfinxens tassar? Jag håller på med det där nu.

— Är er artistiska läggning ett arv? Hon kastade fram frågan i förbigående halvt likgiltigt.

— Jo, General. Hans ansikte strålade. En av de tappreste krigare, sägs det, som nänsin hållit ett svärd.

— Han gav ett litet tecken till sympati och samtlycke, och han fortsatte, under det hans uttrycksfulla unga ansikte glödde av kärlek och hänförelse.

— Han dog i Indien, medan jag ännu var en pojke i tonåren — dog medan han försvarade ett fort

medan han försvarade ett fort med en handfull män mot ett helt regemente av infödda.

— Han vann victoriakorset i sin första drabbning, fröken Romney, då han var yngre, än jag är nu

— Men var inte han officer? — Jo, General. Hans ansikte strålade.

— Lycklig ni! Hon sade det helt enkelt, och hans ögon strålade av glädje.

— Nå väl, det var väl underligt, var det inte, att jag inte känt mig dragen till armén?

— Han dog i Indien, medan jag ännu var en pojke i tonåren — dog medan han försvarade ett fort

A. LUNDBLADS BEGRAVNINGSBYRÅ

KUNSGATAN 12
TEL. 11045, 776, ankn. bost.
Ombesörjer pietetsfullt hela begravningar

Bråsth Konditori
Storgatan 4, (hörnet av Victoriagatan)
REKOMMENDERAS.

Böcker Bindas Billigt
Avhämtas efter tillsägelse
Tel. 236, 11510

Vanförelseanstaltens Yrkeskola.

Ved sågad och huggen, hemkörd, fr. Kr. 14,50 pr km.
A.-B. Göteborgs Bränsle- och Skogsbyrå
Tel. 16782 och 1121.

prövning för det berättades sanningsenlighet.

Vilken metod som för närmast sanningen kan följande exempel belysa. En person skildrar en händelse, vilken för stängda dörrar tilldragit sig mellan två äkta makar och kan därvid ord för ord och scen för scen återgiva vad som passerat.

Den lättrogne låter sig ryckas med och tror blint på uppgifterna. Den kritiske tänker oberörd och mistroget: Hur i all världen kan denne herr eller fru X, som en viss timma befann sig i sin väning vid Vasagatan veta, vad som under samma tid tilldrog sig i herrskapet Z:s sängkammare vid Gustaf Adolfs torg? Och, om vederbörande icke var personligen närvarande vilken stenograf har väl stått insmusslad i det olyckliga parets väning och upptecknat varje ord i detta dramatiska samtal, eller vilken fotograf har just i det psykologiska ögonblicket fått tillträde till det allra heligaste för att knäppa dessa spännande scener, för vilkas sanningsenlighet vår interlokutor vill gå i döden.

Den kritiske rycker med andra ord skildringen närgånget in på livet och frågar: Hur vet ni detta? — Vad har ni för källor? Och vilka garantier för deras vederhäftighet?

Han finner härvid ofta att uppgifternas sanningsenlighet mindre och mindre kan bestyrkas, medan möjligheten att det hela är en på ett

löst rykte uppbyggd fantasi blir allt större och större.

Härav framgår att man måste vara åtminstone en liten smula kritiker och psykolog för att något så när reducera en på det sensationella byggd historia till dess rätta och faktiska värde. Det skyhöga berget skrumpnar då ihop till en liten sten, som de, vilka den bragt förargelse, måhända redan trott djupt begravnen i glömskans flod — den feta ankan smälter bort i en enda fattig liten fjäder.

Över huvud är det rätt svårt för att icke säga omöjligt att vinna terräng för den tanken att vi veta ganska litet om andra. Men svänger man på saken och säger, att andra veta mycket litet om oss, finns stora utsikter att vinna gehör.

Vi känna oss ofta missförstådda och vantolkade i det man vågar säga oss i ansiktet. I hur mycket högre grad skall då icke detta vara fallet med det man säger bakom vår rygg? Hur ofta har man icke inför vissa händelser och situationer en bestämd och hjälplös känsla av att ingen tränger in till händelsens kärna, att ingen gör sig minsta möda för att hitta de verkliga motiven till det passerade — det är bara fiender runt omkring, som inskränkt och okritiskt låta ryktet växa med ordalvnen.

I denna tidning användes nyligen i annat sammanhang ett förträffligt ord — "lusblåser". Människor som syssla mycket med förtal idka, utan att de kanske själva tänka därpå, denna osköna hantering. De blåsa med sina tanklösa ord något på sin nästas namn och heder, som förökar och sprider sig och därpå icke är så lätt att utrota.

Kunde vår andliga renlighetskänsla framskapa en verklig opinion mot den osnygga hanteringen så skulle snart dess utövare försvinna av sig själva.

H. W.

Husandarnes spalt.

Hembiträdesfrågan.

Utlovade inlägg i hembiträdesfrågan i kommande nummer av Eder tidning motes med intresse av — sannolikt — talrika husmodrar. Ty det är verkligen högt på tiden att finna ut någon praktisk lösning i denna sak, och att inpränta rediga och klara begrepp hos vederbörande vilka synes ha minst sagt dimmiga

Påstryk med Vikingpenseln ett tunt lager Viking Skokräm, avborsta lätt med borstsidan och efterpolera med glansborstens polersida. På detta sätt — särskilt utarbetat för den hartsfria Vikingkrämen — avlägsnas överflödiga krämrester och utnyttjas fullständigt Viking Skokräms enastående glansförmåga.

Glansborsten VIKING

och orediga föreställningar om vad som är tillbörligt och passande.

Hemmen äro i de flesta fall nu — tack vare denna kärs efterblivenhet, i mångt och mycket tummelplatsen för allsköns slarv, pliktförgätenhet, okunnighet och oreda. Det är husmodrarnas sak att nu sammansluta sig för att få fram en bättre typ än den nuvarande husassistenten, som tycks vara en kvarleva från "kristiden" då tillgång och efterfrågan ställde problemet i ett annat läge än nu.

En missnöjd husmor bland många.

EKSTRÖMS JÄSTMJÖL
ÖREBRO KEM.-TEKN. FABRIK
GRUNDAD 1859

Hembiträdenas betyg.

I de artiklar, som tidigare synts i diskussionen om hembiträdena, har talats om "s. k. prästbetyg" med underförstådd mening att husmodrarna genom att avfordra sina hembiträden "prästbetyg" skulle kunna få säkerhet för deras goda frejd d. v. s. för deras ärlighet och kanske också för deras sedliga vandel.

Denna ljusa idé grundar sig emellertid på en missuppfattning! Våra dagars prästbevis säga ingenting om vederbörandes ärlighet och vandel, icke ens om det gäller en straffad brottsling. Det är en human åtgärd, vidtagen för att icke för en vilsevägen människa försvara återinträdet i arbetslivet och de hederligas värld.

I själva verket veta vi ingenting mera om de platsökande än vad som står i deras arbetsbetyg och vad de själva vilja meddela.

Det är icke hugnesamt för ett hem att på detta sätt släppa in till sig en vilt främmande person men vad skall man väl göra?

Av husmodrarna utfärdade sanningensliga betyg skulle naturligtvis vara till ofantlig hjälp vid engagerandet av hembiträdena, men man måste dock komma ihåg, att det kanske väsentligaste måste utslutas — ingenting som går hedern för nära får ju införas i ett betyg.

Därför är det ju också kutym att husmodrarna sinsemellan telefonledes

taga närmare besked om en platsökande. Den längre eller kortare tid ett hembiträde innehaft tidigare platser är också en god upplysning om vad vederbörande går för.

En fullständig lösning av hembiträdesfrågan i den av husmodrarna önskade goda riktningen är väl knappast möjlig.

V. S.

Gallstenskuren.

Vi ha med anledning av vår "Gallstensartikel" i föregående nummer fått mottaga nedanstående inlägg för vilket vi gärna lämna plats. Huvudorsaken är ju att gallstenspatienterna få de goda råd som stå till buds. Karlsbader är nog ingen nyhet för dem, men frågan är om den förmått giva dem hälsan åter.

Till Kvinnornas Tidning!

Gallstenskuren är en medicin sedan århundraden tillbaka. Den är emellertid förkastlig, enär den förstör matsmältningen, låt vara att den en tid piggar upp densamma. Då är bättre att under 6 veckor taga Karlsbader i hett vatten om morgnarna på fastande mage och hålla noggrann diet såsom skrivet står.

En medicinare.

Friska jordgubbar och hallon i oktober äro med frusen gräddning en läckerhet, varmed mången värdinna gärna vill överraska sina gäster under vinterns fästligheter. Ett mycket god och tidigare av redaktionen prövad inläggning av dylika bär erbjudas bl. a. fruktkonserver till rimliga priser från Frukt- och konservfabriken i Mosås, till vars annons i dagens nummer vi i övrigt hänvisa.

Nyttillträdande prenumeranter få gratis septembernumren som innehålla början av följtongen, om de göra hemställen därom pr brev eller pr tel. (18070) hos vår tidsnings Expedition, Göteborgsgatan 2.

TAPETER
utsäljes billigt
A. B. Carl Johansson
Kungstorget 2.

Arla Mjolk
Distribution på glasflaskor.
Tel. 40781, 45699

Här och Där.

Pratsjuka och gnatighet, som man hittills trott bero på något fel i karaktären ha nu, enligt en amerikansk läkare, doktor C. Macfie Campbell, Boston, bevisats äga sitt säte i sköldkörteln. Då denna utvecklar för livlig verksamhet uppstår hos den unga flickan en febril pratsamhet och hos den äldre gifta kvinnan en gnatighet och grålsjuka, som blir ödesdiger för äktenskapet även vid de tilligaste mäns sida. Hur körtelns livfullhet verkar på män lämnar dr. Campbell intet besked om.

Ovanstående är emellertid ett glädjande bevis på att vetenskapen skriker framåt, från upptäckt till upptäckt. Det dröjer väl icke så länge, innan den även utforskat de körtlar, som alstra bedrägerier, förskingringar, dynamitbrott m. fl., likaledes osympatiska företeelser som epidemiskt härja vår tid. Världen vore i så fall tacksam om hrr. vetenskapsmän ville förlägga dem till körtlar, som i olikhet med sköldkörteln, kunna opereras bort.

Det har nyligen hållits en kurs för arbeterskor vid Medborgarskolan på Fogelsta. Bland deltagarna voro även några kommunister, av vilka en berättat om kursen i kommunisttidningen "Röda Röster". Bland annat talar hon om hur eleverna vid ett tillfälle inbjöds till härskarinnan på Fogelsta fröken Elisabeth Tamm och därvid finga slå sig ner även i salongen. — "När vi sågo oss omkring", skriver hon, "var det inte utan att vi gjorde våra reflektioner".

Vilka får man gissa själv.

Från Stockholm meddelas att de manliga servitörerna vid ett möte i Folkets hus beslutat driva sina kvinnliga kolleger ut ur restaurangfacket.

Hur är det? Var det inte meningen att man i Folkets hus skulle arbeta i enlighet med den vackra parollen: "Frihet, jämlikhet, broder- och systerskap".

JORDGUBBAR

I sockerlag, varje burk avsedd för 5 personer kr. 1:50. Jordgubbsylt och Hallonsylt, 1 lit. syltade bär i varje burk kr. 1:75. Under Oktober mån. lämnas 2 burk. Jordgubbar och 2 burk sylt för kr. 5:—, fraktfritt så långt lagret räcker. Order å 10 kr. 1 burk Apelsinmarmelad i present. Efterkrav eller försökslikvid.
Hj. Landins, Saft- & Fruktkonserverfabrik, Mosås.

ÅNDBAGERI A. B. ROSENLUUNDS BRÖD

Glöm ej
att ni hos **A. MAGNUSSON**, Bazar Alliance 55, gör de fördelaktigaste inköp av konserver och rökt lax m. m.
Vid inköp av minst 6 askar sällinläggningar lemnas 10 % rabatt. — För primärorar garanteras.
Ingång till butiken närmast från Bazargatan.

Färsk Fisk
Hansson & Silfverstrand FISKAFFÄR
Bazargatan 8. — Tel. 95 80, 15 380

Amalia Gustafssons
Saluhallen 21—23
förstklassiga Charkuterivaror rekommenderas. Tel. 1976.

Allt nödvändigt i Radio.
90-sidig katalog sändes gratis och franko. Ombud antagas.
A.-B. ALLSVEVSK RADIO, Sthlm 1.
Enda specialfirma i Sverige för rundradio.

BREVLÅDA.

Enär rekvisition av enstaka nummer ofta begäres mot postförskott bedja vi härmed än en gång få fästa uppmärksamheten på:

1) att priset å lösnummer är 15 öre.
2) att rekvisition enklast sker genom bifogande av frimärken till samma värde som de rekvisiterade tidsningsnumren.
J. W.—II. I den mån utrymme kan beredas skall även Edert inlägg komma i åtanke.

H—a R—g., Örebro. Erbjudandena äro av den art och betydelse att vi gärna före varje beslut fattande skulle önska närmare, helst personlig bekantskap. Utförligt svar motes.

L. H.—n. Hjärtevarmt tack för den utomordentligt sympatiska skrivelsen.

BLÅ PORTEN
Drottninggatan 29
Ista klass Fruktost-, Lunch- & Middagsrestaurant samt Cafésvering.
Öppet även söndagar.
Välvalda rätter för avhämtning till billiga priser.
Tel. 14556.

Ensamjungfrur,

Kokerskor Husjungfrur Barnhusor Passlucker m. fl.
erhålla goda och förmånliga platser nu genast eller den 24 oktober genom

Göteborgs Stads Arbetsförmedling.

Manliga avdeln. öppen 7 fm.—5 em.
Kvinnl. avdeln. öppen 9 fm.—5 em.

OBS! All platsförmedling är avgiftsfri.

A. J. Ahlbergs
Kött- & Fläskaffär
Saluhallen 125—126. Tel. 4896.
Rekommenderas.

Kaffekännare berömma våra **KAFFE-blandningar.**
Köp därtill Edert kaffe i Specialaffären, Östra Hamngatan 39.
Göteborgs Kaffehandel
Filial: Bazar Alliance, Butik N:o 95.

P. OLSSON
Slakteriaffär
Tel. 3108. SALUHALLEN 1 Tel. 3108.
REKOMMENDERAS.

G. OLSSON
Frukt- & Grönsaksaffär, V. Hamngatan 23, Göteborg. Tel.: Butiken 9917, Bostaden 20725.
C. A. STRÖMBOM
Lilla Korsgatan 2
GÖTEBORG Grundad 1862
Telefon 868, 17243.
Färsäljer i parti och minut
Smör, Ost, Margarin och Ägg.

Vid Fiskinköp
Kom ihåg
A. SUENSSONS FISKHALL
Grönsakstorget 2. Tel. 5438, 5436.
Filialen Tel. 15324.

sök att övertala mig vidare. Han brukade säga, att alla människor borde vara fria att välja sin egen levnadsbana, och fast jag skulle velat ge mycket till för att kunna glädja honom med att välja den militära banan, så kunde jag helt enkelt inte. Blotta tanken på något dylikt var motbjudande för mig. Ni förstår, jag hade alltid hoppats att få bli artist.

— Jag undrar varför. Var er mor artistisk?

— Nej, stackars lilla mor! Hans svarta ögon finga ett vemodigt uttryck. Hon var så älsklig, men hon var inte — nå ja, hon var alltid för klen, för bräcklig för att kunna vara någon utpräglad personlighet. Hon var bara ljuvhet och godhet, men ni ser, under åratall var hon sjuk och naturligtvis —

— Jag förstär. Hon kom honom till hjälp, då han avbröt sig. Nå väl, utan tvivel har ni ärvt era artistiska böjelser från någon av era förfäder långt bort i det förlutna. Är ni lik era föräldrar till utseendet?

— Ja, min mor var mörk fast in-

te så mörk som jag. Ni måste ha rätt i att mitt påbrå från släkten måtte gå längre tillbaka än till mina föräldrar. Vi är Yorkshirefolk, förstås, och t. o. m. nu i våra dagar ser man där nere vid kusten spår av en sydligare härstamning, spansk sannolikt. Armadan, förstår ni. Man håller den ansvarig för de spår av blandat blod, som man ser i vissa delar av Cornwall och Devon, och troligen ha de gamla sjöbjörnarna från den perioden satt sina märken på den klippiga ostkusten också. Smugglare — Whitey och det distriktet voro välkända tillhåll för det herrskapet, och enligt de gamla skeppshistorierna, voro många av de där glada gossarna "utländska" i alla händelser får ni se märkvärdigt växlande typer bland de äldre generationerna vid kusten, och jag betvivlar inte, att det är på det sättet, som jag kommit över mitt svarta hår och ögon!

Han skrattade åt sina fantasier. — Å katten! Nu börjar ju musiken igen. Är ni upptagen den här dansen? Men naturligtvis är ni det. Nå ja, det är min tur igen snart.

Fröken Romney, han höll henne kvar ett ögonblick — ni kommer väl ut hit igen, inte sant? Jag har något som jag vill säga er i kväll.

Hon bleknade lite.

— Ja, jag skall komma tillbaka hit, om ni vill. Hon försökte tala otvunget. Såvida ni inte under tiden finner någon plats, som ni föredrar här ute.

— Jag tror, att denna är mest lämplig för det jag har att säga, sade han, och hon kände att hans grepp om hennes arm blev en liten smula fastare.

Hon flämtade lite som efter en sprängmarsch, då de trädde in i balsalen. Hon hade fått en bestämd oroande förkänsla av att han ej skulle låta sig hindras ännu en gång från att utföra sin avsikt.

Efter detta hade nöjet förlorat sitt förra behag för henne. Aningen om innebörden av den kommande tète-à-tête kastade ett moln över det närvarande, och under det hon helt mekaniskt dansade och pratade med den ena kavaljeren efter den andra, brydde hon hela tiden sin hjärna med att söka utfundera ett

sätt att hindra Alan Fraser från att yttra de betydelsefulla orden.

Upptagen som hon var med detta problem, var det ej så underligt, att hon ej kunde hålla riktigt reda på sitt dansprogram, utan fast den tolvte dansen obestriddligen tillhörde herr Perkins, steg hon glatt upp och följden man som först bjöd upp henne, när musiken spelade upp, fullkomligt omedveten om att han tagit fel på nummer.

Hennes kavaljer var en australier, som hade råkat henne under hennes korta besök hos brodern, och fast han bekant, att han inte kunde dansa, hade hon samtyckt att sitta över en dans med honom och fann tiden gå på det angenämaste sätt, då de sutto där och samtalade om gemensamma vänner och minnen från hennes besök därute.

När han förde henne tillbaka till balrummet, voro båda fortfarande i lycklig okunnighet om misstaget, och det var först åsynen av herr Perkins, som närmade sig henne med rynkad panna, som väckte henne till medvetande om att någonting var på tok.

— Vet ni att detta var min dans, fröken Romney? frågade han med sin suraste min.

— Var det? Hon studerade sitt program ett ögonblick. Ja, det var det verkligen — hon måste erkänna, att hon varit ohövlig, och att han hade rättighet att vara förargad — jag ber så mycket om ursäkt, herr Perkins. En herre kom och bjöd upp mig, och naturligtvis trodde jag —

— Å naturligtvis! Han trodde inte ett ord, och hans förra motvilja ökades hundrafalt. Nåja, det betydde ingenting. Jag hoppas ni ursäktar, att jag nu måste mankera. Det är min dans med fröken Fanshawe, och jag skulle inte för allt i världen vilja gå miste om den!

Han lämnade henne, och hon rodade av harm över hans sätt.

— Så oförskämt! mumlade hon. Vem kommer härnäst? Herr Fraser! Nu måste jag vara på min vakt.

(Forts.)